

en eller anden Enkelthed, men det afgørende er, om vi kan blive enige om de af mig fremsatte Skattelovforslag, de Principper, der er lagte til Grund derfor, og de Tanker, som har ført dem frem. Og dette tror jeg vil kunne naas, baade efter det ærede Medlems Foredrag og noget mere naturligvis efter det Foredrag, som min Kollega Indenrigsministeren har holdt, og som jo gav det ærede Medlem fra Æbeltoft de Oplysninger, han ønskede, i alt Fald for største Delen. Jeg tror da, vi vil blive enige om, at der ikke kan vedtages Lønningslov uden Skattelove, der dækker Udgiften, og endvidere, at man ikke kan vedtage indirekte Skattelove og Afgiftslove uden samtidig at vedtage direkte, endvidere om, at der skal bringes Ligevægt imellem Statens Udgift og Indtægt, saaledes at man undgaar Laan, hvis det paa nogen Maade er muligt at skaffe en Indtægt, der dækker Udgiften, dernæst om, at Statens Virksomheder skal bære sig, saaledes at Driftsudgift dækkes af Driftsindtægt, og endelig om — det haaber jeg da —, at de foreslaaede Skattelove ikke maa forringes med Hensyn til det finansielle Resultat. Jeg tror, vi skal naa til Enighed derom, naar det ærede Medlem har faaet de Oplysninger, han endnu har Trang til, og som jeg tror kan ydes ham, og efter, som sagt, det Foredrag, der er blevet holdt af min Kollega Indenrigsministeren. Jeg vil sige om Forholdet mellem de indirekte og direkte Skattelove, jeg har foreslaaet, at selv om man vilde give mig, hvad der et Øjeblik syntes at kunne være Tale om, Forhøjelse af Forlystelsesaafgiften, Automobilafgiften, Afgift af Lystfartøjer og en Lov om Ændring i Porto, men ikke vilde yde mig Tilslutning til Forslaget om de 25 Millioner Kroners Indtægt igennem et 25 pCts Tillæg til Indkomst- og Formueskatten, vilde jeg ikke modtage de andre Love. Jeg har forelagt disse Love som en Enhed og en Helhed, og jeg har ikke nogen Trang til at faa vedtaget disse indirekte Afgifter af Automobile og Forlystelser, som kun giver en ganske ringe Indtægt og især en ganske ringe Indtægt for indeværende Finansaar, uden at samtidig det, som det kommer an paa, de 25 Mill. Kr., vedtages.

Man vil erindre, at den ærede Ordfører for Venstre (N. Neergaard) som Hovedargument havde dette, at min Beregning af Indtægt og Udgift i indeværende Finansaar var fejlagtig, fordi jeg regnede med en Udgift til Indenrigsministerens Budget paa 200 Mill. Kr., og det ærede

Medlem sagde derom, som det ogsaa er nævnt af Indenrigsministeren, at det var en meget rigelig Rationering, jeg var gaaet med til overfor Indenrigsministeren. Nu har Indenrigsministeren oplyst, hvorledes hans Budget vil forme sig, hvis ikke nye Udgifter bevilges af Rigsdagen; men denne Opgørelse var mig fuldt ud bekendt, da jeg forelagde disse Love. Jeg kendte fra Indenrigsministeriet denne Opgørelse over, hvilke Udgifter der var nødvendiggjort gennem vedtagne Love, ogsaa Muligheden af, at Udgiften kunde gaa op over 200 Mill. Kr., ogsaa Muligheden af, at man kunde holde den indenfor denne Grænse dels ved den Overførelse, der, som Indenrigsministeren har nævnt, maa ske af visse Udgifter til næste Finansaar, dels ved nogen Indskrænkning af Udgifterne, fordi Foranstaltningerne ikke bliver saa kostbare, som man kunde have troet. Altsaa, det var med velberaad Hu, jeg nævnedes dette Beløb, 200 Mill. Kr., og jeg føjede til, at hvis man fra Rigsdagens Side vilde komme ind paa yderligere Dyrtdsforanstaltninger, saa kom man udover det Budget, jeg i Øjeblikket kunde lægge. Jeg mener, at Oplysningerne nu har godtgjort for det ærede Medlem, at Forholdet er dette, at jeg kan aldeles ikke regne med mindre end de 200 Mill. Kr. paa Indenrigsministerens Budget.

Dernæst gjorde det ærede Medlem nogle andre Indvendinger af mindre betydende Art med Hensyn til min øvrige Opstilling. Det ærede Medlem mente ikke, at jeg havde regnet en Indtægt paa Statsbanernes Takster med, skønt jeg havde nævnt, at en saadan kunde komme. Dertil vil jeg sige, at jeg troede, det ærede Medlem og jeg var enige om, at man ikke straks burde gaa til en Forhøjelse af Statsbanetaksterne uden mere Erfaring om, hvad den sidste Forhøjelse vil give; den har ganske sikkert i det første Kvartal givet en meget betydelig Indtægt, men om denne vil holde, er overmaade tvivlsomt, dels fordi det første Kvartal bevislig er det mest indtægtgivende for Statsbanerne — det kan strække sig noget ud over Sommermaanederne, som giver en stor Indtægt —, og paa den anden Side er det en Erfaringssag, at jo længere man kommer ud paa Aaret, des mindre Indtægt giver Statsbanerne, fordi Udgiften ogsaa forøges. Imidlertid har jeg troet, at man maatte vente, og det ærede Medlem har ikke modsagt mig paa dette Punkt, og det højeste, der kunde være Tale om, er efter min Mening, at man fik en Ind-